

Krispyn, barbier, dansmeester, pagie en graaf : kluchtspel

<https://hdl.handle.net/1874/372351>

953⁶
KRISPYN,

BARBIER, DANSMEESTER,

PAGIE, EN GRAAF;

KLUCHTSPEL.

DOOR YVER BLOEID DE KONST.

TE AMSTELDAM,
By de Erfg: van J. LESCAILJE, op den Middeldam,
op de hoek van de Vischmarkt, 1705.
Met Priyilegie.

KRISTYIN

BANKER, DANVERS

PAGE, IN GRAVE

LAUGH TYLE

DOOR THE RECORD IS KNOWN

THE HISTORY OF
THE STATE OF MASSACHUSETTS
FROM 1780 TO 1800
BY JOHN W. COOPER

C O P Y E

V A N D E

P R I V I L E G I E .

DE Staten van Holland ende Westvriessland doen te weten ,
 alsoo ons vertoont is by de Regenten van het Burger
 Weeshuys ende Oude Mannenhuys der Stad Amsterdam ,
 en , in die qualiteyt , te samen eygenaers , mitsgaders Regenten
 van den Schouburg aldaer , dat sy , Supplianten , sedert eenige
 Jaren hebbende gejouisseert van onsen Octroye of Privilegie van
 dato den 19. September 1684. waar by wy aen de Regenten van
 den selven Schouburg , in die tyt , hadden gelieven te consente-
 ren , accorderen ende octroijeren , dat sy , gedurende den tyt
 van vyftien eerst achter een volgende Jaren , de Wercken , die
 doenmaals ten dienste van het Tooneel reets gedrukt waren , en-
 de , van tyt tot tyt , nog vorder in het ligt gebracht , ende ten
 Toneele gevoert soude werden , alleen soude mogen drucken ,
 uitgeven en verkopen , nu ondervonden , dat de Jaren , by het
 voorgemelde onse Octroy of Privilegie genaemt , op den 19.
 September 1699. souden komen te expireren ; ende dewyl de
 Supplianten ten meesten dienste van de Schouburg , waer van
 hunne respectieve Godshuysen onder andere mede moesten wer-
 den gesubcenteert , de voorgemelde Wercken , soo van Treur-
 spellen , Blyspellen als Kluchten , als anders , die reets gedrukt
 en ten Toneele gevoert waeren , of in het toekomende gedrukt ,
 en ten Toneele gevoert souden mogen werden , geerne alleen ,
 gelyk voorheenen , souden blyven drucken , doen drucken
 uitgeven en verkopen , ten eynde de selve Wercken , door het
 nadrukken van anderen , haer luyfter , soo in tael , als spelkonst ,
 niet mogten komen te verliezen , dog dat sulcx aen haer , na de
 expiratie van het bovengemelde ons Octroy , en sulcx nae den
 19. September 1699. niet gepermiteert soude wesen , soo vonden
 de Supplianten hun genooftaect sig te keeren tot ons , onderdanig
 versoekende , dat wy aen de Supplianten , in hare bovengemel-
 de qualiteyt , geliefden te verleenen prolongatie van het voorsz.
 Octroy

Octroy of Privilegie, omme alsoo de voorz. Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Kluchten, als andere, reets gemaect en ten Toneele gevoert, en als nog in het licht te brengen, den tyt van vyftien eerst achter een volgende Jaren, alleen te mogen drucken en verkopen, of doen drucken en verkopen, met verbod aen allen andere op seeckere hoge penen, by U Ed. Groot Mog. daer toe te stellen, en voorts in communi forma; so is 't dat wy de saccke, ende 't versoeck voorz. overgemerkt hebbende, ende genegen wesende, ter bede van de Supplianten, uyt onse rechte wetenschap, Souveraine magt en autoriteyt, deselve Supplianten geconsenteert, geaccordeert ende geoctroyeert hebben, consenteren, accorderen ende octroyeren, mits desen, dat sy, by continuatie, de voorz. Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Klugten als andere, reets gemaect en ten Toneele gevoert, en als nog in het licht te brengen, den tyt van vyftien eerst achter een volgende Jaren, alleen binnen onsen landen, sullen mogen drucken, doen drucken, uytgeven en verkopen, verbiedende daerom allen en een ygelyk, de voorz. werken, in 't geheel ofte ten deele, naer te drucken, ofte, elders naergedrukt, binnen den selven onsen lande te brengen, uyt te geven ofte verkopen, op de verbeurte van alle de naergedrukte, ingebrachte, ofte verkogte exemplaren, ende een boete van drie hondert guldens, daer en boven, te verbeuren, te appliceren een derde part voor den Officier, die de calangie doen sal, een derde part voor den Armen der Plaetsen daer 't casus voorvallen sal, en het resterende derde part voor de Supplianten, alles in dien verstande, dat wy de Supplianten met desen onsen Octroye alleen willende gratificeren tot verhoedinge van hare schade door het naedrucken van de voorz. Wercken, daer door in genigen deele verstaen den inhoud van dien te autoriseren, ofte te advoueren, ende, veel min het selve onder onse protexie en de bescherminge eenigh meerder credit, aensien, of reputatie te geven, nemaer de Supplianten in cas daer inne iets onbehoorlyks soude influeren, alle het selve tot haren laste sullen gehouden wesen te verantwoorden, tot dien eynde wel expresselyk begeerende, dat by aldien sy dese onse Octroye voor de voorz. Wercken sullen willen stellen, daer van geen geabreviserde ofte gecontraheerde mentie sullen mogen maken, nemaer gehouden sullen wesen het selve Octroy in 't geheel, en sonder eenige Omiffie, daer voor te drucken, ofte te doen drucken, ende dat sy gehouden sullen syn een exemplaar van alle de voorz. Wercken, gebonden en wel geconditioneert, te bren-

brenghen in de Bibliothecq van onse Univerfiteyt tot Leyden, ende daer van behoorlyk te doen blyken, alles op pene van het effect van dien te verliefen, ende ten eynde de Supplianten defen onfen Octroye ende confente mogen genieten als naer behooren, laften wy allen ende een ygelyk, die 't aengaen mag, dat fy de Supplianten van den inhoude van defen doen laften ende gedogen, ruftelyk, vredelyk ende volkomentlyk genieten ende gebruycken, cefferende alle belet ter contrarie gedaen. Gedaen in den Hage, onder onfen grote Zegele, hier onder aen doen hangen op den een en twintigfte May in 't Jaer onfes Heer en Zaligmakers, een duysent fcs hondert negen en negentigh.

A. HEINSIUS.

Ter ordonnantie van de Staten

SIMON van BEAUMONT.

De Regenten van het Wees- en Oude Mannenhuis hebben, in haar voorfz. qualiteit, het recht van deze Privilegie, voor KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER, PAGIE, EN GRAAF, *Klucksfel*, vergund aan de Erfgenaamen van *J. Lescaijfe*.

In Amfteldam, den 7den Mey, 1705.

VERTOONERS.

RYKART; Oom van Emilia.

EMILIA, Nicht }
JACOMYN, Meid } van Rykart.

EDUARD, Minnaar van Emilia.

KRISFYN, Knecht van Eduard.

GEERTRUI, een oude Juffrouw, verloofd aan Rykart.

BARTELOMEUS, een oud Vrijer, verliefd op Emilia.

JOCHEM DE BABELAAR, Kantoorknecht van
Bartelomeus, verliefd op Jacomyn.

PIET, }
DIRK, }
KLAAS, } vier gemaakte Lakeijen.
JAN, }

Het Kluchtspel speelt in het huis van Rykart.

KRIS-

K R I S P Y N,
 BARBIER, DANSMEESTER,
 PAGIE, EN GRAAF,
 K L U C H T S P E L.

E E R S T E T O O N E E L.
 RYKART, EMILIA, JACOMYN.

RYKART.

IK zeg noch eens, Emilia, wil my het hoofd
 niet breeken
 Met deze zotte praat, ik wil geen langer
 tegenspreken,
 Noch, in het minste deel, van Eduard meêr
 hooren; myn besluit
 Is, dat gy met Heer Bartelomeus nu de bruid
 Zult zyn; versta je dat?

JACOMYN.

Gebruid zult zyn, Sinjeur, dat zal
 wel zeker weezen.

Want hy is niet...

RYKART.

Hou jy men altyd den mond, of je meugd vreezen.

JACOMYN. (melaar

Maar, zal jou Nicht, Sinjeur, met zulk een ouden Ram-
 Haar jeugd verslyten, die veel meêr reeds is als seftig jaar?

RYKART.

Al was hy honderd jaar, zy zal hem trouwen.

EMILIA.

Dan sterf ik liever.

RYKART.

Fiat, sterven,
 Ik

3 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,

Ik hou my aan uw woord, gy meugd niet af.

EMILIA.

Zal ik dan nooit verwerven. . .

RYKART. (gezeid;

Neen, neen, en noch eenmaal neen, dat's neen genoeg
Dies teem my langer niet aan de ooren, of vrees myn toor-
Die. . . (uigheid,

EMILIA.

Maar Oom. . .

RYKART.

Maar, Nicht. . .

JACOMYN.

Maar, Sinjeur. . .

RYKART.

Maar, Jacomyn! hoe drommel
zal 't hier lukken?

Ik sla jou, met een stok, straks hals en beenen aan stukken.

JACOMYN.

Maar, Sinjeur!

RYKART.

Al weér? kom, kom, ik zie wel wat my staat te doen,
Ik moet jou dat maaren eens uit de kop slaan, naar het
nieuwste fatsoen.

JACOMYN *bem tegenhoudende.*

Neen, laat my liever, als 't oud zilver, zonder fatsoen
blyven,

De stokslagen doen zeer, daarom hou jy jou by het kyven,
Dat doet het minste zeer.

EMILIA.

Zwyg, Jacomyn, eer 't hooger gaat.

RYKART.

Maar, vraag haar, of ze wel zwygen kan; die Karonje,
daar ze daar staat,

Zy slagt al 't vrouwvolk, met een strootjen kan men
haar den mond op krygen,

Maar met geen dommekracht haar die weér toe winden,
om te zwygen.

EMI-

EMILIA.

Maar, Oom, om je de waarheid te zeggen, de vrouwtjes hebben somtyds niet veel ongelijk;

Het leeven van de mannen, geeft daagelyks daar van genoegzaam blyk.

JACOMYN. (trouwen

Dat's waar, Juffrouw. Maar, dat uw Oom u wil doen Met Heer Bartelomeus, geschied...

RYKART.

Geschied, en waarom?

JACOMYN.

Dat zal ik u haast ontvouwen.

Maar word niet kwaad.

RYKART.

Neen.

JACOMYN.

Om dat gy haast met zyn Nicht in 't huwelyk zult treên,

En hebben wil, dat het goed onder de vrienden blyft.

RYKART.

Dat's waar, en 't heeft zyn reên,

Want zo gy tavond, of morgen, by ongeluk, eens mogt komen te sterven, (zal erven;

Dan ben je altyd verzekerd wie, na uw dood, uw goed

Ook trouwd 'er niemant meêr uit liefde, in deze eeuw,

daar wy in zyn,

Het gaat 'er nu heel anders toe in de waereld; ô Jacomyn!

Het geld maakt nu de grootste liefde; geld, ja geld! doet

u by ieder eeren;

Het geld doet gekken, by groote lui, voor wys passeeren.

O! dat geld, dat schoone geld!

JACOMYN.

En ik zeg u noch eens, dat het geld geen liefde maakt,

Indien een Juffrouws hart, Sinjeur, door min niet word

geraakt,

Zo helpt hier toe geen geld, hoewel ik niet veracht die

schat, by elk gepreezen;

10 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,
Maar wie zou om het geld toch missen willen...

RYKART.

Wat zou dat weezen?

Nou lustig, spreek.

JACOMYN.

De vreugd van 't huuwelyk, daar elk,
Sinjeur, om trouwd,

Gelyk u is bekend.

RYKART.

De vreugd van 't huuwelyk, dat is het blinkend goud;
Dat is de allerbeste vreugd het klinkken van de schyven.

JACOMYN.

Dat is te zeggen, in 't verkeerbord, onder 't drinken van
een glaasje, waar door veel mannen haar huis-
houwen, ja kinderen en wyven

Bederven.

RYKART.

Dat doen geen luiden van respekt, noch van fatsoen.

JACOMYN.

En ik zou al hartelyk twyffelen, of die 't niet wel het
meesten doen.

Niet dat ik u, of die van uw humeur zyn, daar by wil ver-
gelyken.

Want de zulken, zouden om het geld, wel door een
hennep venster willen kyken.

RYKART.

Als 't met fatsoen geschieden kost, wel waarom zou men
niet,

Want het leeven op de waereld, zonder geld, is maar
hartseer en verdriet.

Maar 't is genoeg hier van, wy zullen, voor tegenwoor-
dig, het daar by laten;

Want, met uw zotte reën, zou ik al myn tyd verpraaten.
Maar zacht, daar word geklopt; doe op.

TWEE-

TWEDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, GEERTRUI, *beelouwer-*
wets opgeschikt. JACOMYN.

GEERTRUI.

GOeden dag, Heer Rykart, gy zult het ten naa-
ften by wél giffen kunnen waar ik om kom.

RYKART.

Denk, om over de huuwlyks zaaken te spreken van
u, en my, en van myn Nicht, en uw Neef,
haar Bruidegom.

Maar, Geertrui, jy komt me zo jeugdig voor, dat ik
niet langer kan wachten,

Om u een zoentje te geeven; ja wel! jy doet my reeds
van liefde versmachten.

Dat wy alleenig waaren, ik weet niet hoe 't afloopen
zou; nou, dat's tot daar en toe, 'k zeg niet meêr,

Daar men kapt daar vallen spaanders, zei Joris tegens
Ulrich, zyn Heer.

GEERTRUI.

Ja wel! ik moet bekennen, dat van dien tyd, dat jy my
eerst kwam vrijen,

Ik niet heb kunnen slaapen, zonder van jou te droomen,
en dat met zulke wondere fantezijen!

RYKART.

(lijem.

Dat is een teken, dat jy my lief hebt, en wel zult moogen
Meid, hangt de ketel over.

JACOMYN.

Met wyn, Sinjeur?

RYKART.

„Wel, dat's verbruid;

Karonje! jy weet wel dat ik nooit wyn in huis heb,
daarom hou jou snuit. (draalen.

Hang jy maar water over, om koffy te drincken, zonder

EMILIA.

„Oom, laat ons liever uw Bruid met Chocolade onthaalen.

De

12 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,

„De Koffy is te gemeen.

RYKART.

„Maar de Chokolade kost veel meer.

EMILIA.

„Ik zal 't betaalen.

„Weest te vreeën.

RYKART.

„Zal jy 't betaalen? goed. Jacomyn, ga dan maar heen.

JACOMYN.

(koolen

Sinjeur, belieef je my dan eens geld te geeven om dove-
Te haalen?

RYKART.

Hoe veel?

JACOMYN.

Een halve stuiver.

RYKART.

Een halve stuiver! wat meen je, dat
ik het geld heb gestoolen?

JACOMYN.

Geef dan een oortjen.

RYKART.

Daar is een duit, dat zal genoeg zyn,
Daar kan je wel zo veel koolen voor krygen als wy van
doen hebben; ras, Jacomyn.

GEERTRUI *ter zyde met Emilia spreekende*
„'t Is zo, Juffrouw.

EMILIA.

„'t Kan zyn.

JACOMYN.

Wel, wie heeft 'er van zen leeven
Gehoord, dat een bakker voor een duit aan doovekoolen
zou geeven!

GEERTRUI.

Heer Rykart, myn Neef wacht u tot zynent, komi,
Laat ons maar gaan.

RYKART.

Wat zeg je? wacht hy naar my? dat spyt me!
GEER-

GEERTRUI.

Waarom?

RYKART.

Wel ik was van zin, om jou eens met een lekker kopje
Chocolade te trakteeren.

GEERTRUI.

(eeren,

Wel, als het met jou believen is om my daar mede te ver-
Zal ik noch wel zo lang ..

RYKART.

Ja, maar zie... 'k wil zeggen, de meid

Is zo wat langzaam, en den tyd... Maar hoor, Geertrui,
als 't is gezeid,

Laat ons gaan, want uw Neef zal moogelyk al verlangen

Naar onze komst; en zo veel ruzie noch eerst aan te van-

Zou noch lang werk zyn. (gen,

GEERTRUI.

Wel, gaan wy dan.

RYKART.

Dat zal wel het best zyn.

Laat niemand in, zo lang ik uit ben, of jy meugd vree-
zen, hoor je wel, Jacomyn?

JACOMYN.

Heel wel. Maar als den Dansmeester of zyn knecht komt?

RYKART.

Die kunt gy binnen laten,

Als zy alleen zyn. Maar pas op Eduard zyn laagen.

JACOMYN.

Wat meug je praaten?

'k Heb Eduard, sint gy hem laaft uw huis verbod, niet
eens gezien, ook heb ik onlangs gehoord,

Dat hy al een and're Dame heeft, die hem het hart bekoord.

RYKART.

Dat is zo veel te beter, want hy zou hier zyn moeiten ver-
geefs besteeden.

GEERTRUI.

(den,

Maar, apropos, heer Rykart, onze Jochem heeft my gebee-
Of hy, terwyl wy daar zyn, hier mogt komen, om uw meid,

Daar

14 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,

Daar ik geloof, dat hy zich aan verlooven wil, zo hy wel heeft gezeid,

Wat te onderhouden. Wat myn Neef, zyn Sinjeur, belangt, die staat het toe. Hoor, kindje, (mindje

Gy zult gelukkig weezen, als jy met hem trouwd, hy be- Ook uittermaaten zeer, al is hy wat kwaalyk bespraakt, hy is heel spaarzaam, nuchteren en bekwaam,

En hy heeft my verzocht, dat ik u dit zeggen zou, uit zyn naam,

Dat hy ten eenemaal gereed is, om met jou in den echten staat te treden.

JACOMYN.

Dat zal ik eens by myn zelve overleggen.

RYKART.

Hoor, jy hebt geen reden, Om hem af te slaan, laat hem vry komen. Kom, laat ons

JACOMYN.

(eens uit.

Als 't jou beliefd, Sinjeur.

RYKART, *keerende schielyk weêrom, zo als hy in de deur is.*

Maar zacht, geef weêr.

JACOMYN.

Wel wat?

RYKART.

De duit.

Nou kom lustig, waar sta jena?

JACOMYN.

Ei, Sinjeur, loopt hutfelen.

RYKART.

Neen, neen, geef weêr, jy zult my zo licht geen duit ont- futfelen.

JACOMYN.

Daar is ze.

RYKART.

Nou, paster deegen op, laat niemant, behalven Jochem, en den Dansmeester, in,

Of jy meugd vreezen als ik weêr kom.

JA

JACOMYN.

Heel wel, ik vat uw zin.

RYKART *tegens Geertrui.*

Als het jou nou beliefd.

GEERTRUI, *maakende tegens Emilia eenige
belachchelyke Complimenten.*

Mejuffrouw, wilt my ekskuseeren,

Dat ik uw dienaar esse ben.

RYKART.

Kom, maak een end van al dat komplimenteeren.

DARDE TOONEEL.

EMILIA, JACOMYN.

JACOMYN.

UW Oom is mild, om zyn aanstaande Bruid wel te ont-
haalen; en als jou aanstaanden Bruigom ook
zo is, zie ik tot uw verdriet,Dat gy, voor uw huwlyksgoed, uit deze Lootery zult
trekken, een groote niet.

EMILIA.

Jacomyn, ik ben zo verward, dat ik niet weet, wat
ik zal beginnen.

JACOMYN.

Hoor, Juffrouw, alle dingen zullen wel gaan, rust
maar jou zinnen;Zo ik de knecht van Eduard maar kan spreken, is'er
geen zwaarigheid;Hy zal wel haast een spil in't wiel steeken, hy heeft my
gezeid. ..

EMILIA.

Daar word geklopt.

JACOMYN.

Daar zal hy zyn. Krispyn, dat heb je wel getroffen.

VIERDE TOONEEL.

EMILIA, JACOMYN, KRISPYN.

KRISPYN.

EEn knecht, die zyn Heer, trouw wil dienen moet zyn
tyd nooit versloffen,
'k Heb lang op de hoek van de straat staan wachten, op
hoop dat Rykart uit zou gaan,
Gelyk nu is geschied. Nu kom ik uw vragen, terwijl
myn Heer heeft verstaan,
Als dat uw Oom, u, door geweld, met Bartelomeus
wil doen trouwen,
Of zulks waar is?

JACOMYN.

Ja, en van dezen avond zullen zy met malkand'ren
het sluitmaal houwen.

KRISPYN.

Hoe! van dezen avond?

EMILIA.

Ja, en zo uw Heer nu geen raad weet,
Om dit huuwelyk te breeken, zal ik met hem moeten trou-
wen, tot myn leed.

JACOMYN.

Hoor, Krispyn, nou is 't jou beurd, toon nou eens jou ver-
Want jy hebt 'er toch van jou leeven, gelyk gy zegt, zo
meenig honderd bedroogen.

KRISPYN.

Dat 's waar, en 't is ook geen werk voor my, om zulk een
baatzuchtigen gek (met verlof Juffrouw)
Als Rykart is, te bedriegten. maar zeg my eens, wat zou
Myn loon zyn?

JACOMYN.

Hoor, weet je wat je daar voor trekken zult, Kris-
Zo jy onze Juffrouw verlost? (pyntje,

KRISPYN.

Wel wat?

JA-

JACOMYN.

My, jou uitgeleeze Jacomyntje.

KRISPYN.

Wel aan, ik ben te vreên.

EMILIA.

Ja, maar ik weet niet, of dat al

Zo lukken zal, want Oom die is....

KRISPYN.

Een gek in folio; ja slimmer, hy is mal; (len,

Laat jy me maar begaan, ik zal hem in 't kort zo wel bestel-

Dat... daar werd gescheld.

JACOMYN.

Dat zal licht onze Sinjeur zyn.

EMILIA.

Hy is 't, ik hoor het aan zyn bellen.

Wat raad, Krispyn?

JACOMYN.

Och! och! ik vrees.

KRISPYN.

Nou is 't heele werk verbruid!

Hebje hier geen achterdeur? ik bidje laat me toch uit.

JACOMYN.

Dat is nou al te laat, Krispyn, jy moet nou iets verzinnen.

KRISPYN.

(binnen.

Ik wou dat dien ouwen.. maar zacht, daar schiet my iets te

Hebje niet zo een ouwe rok, met een pruik en een breede

hoed,

Dat ik me zo wat onbekend toetakel?

JACOMYN.

Krispyn, dat's goed,

Hier in de hoek leit 'er een, die Sinjeur, al over de dertig
jaar heeft gedraagen,Met een verrotte pruik, en een beschimmelde hoed, die hy
my tot een nieuwe jaar schonk, om ze aan de Smoufen
te verkoopen, als ze om oude kleeren kwamen vraagen.

KRISPYN.

Heel goed; geef my het maar; ras.

18 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER.

EMILIA.

Maar, wat zal je daar mee doen, Krispyn?

JACOMYN geeft hem het goed.

Daar is 't.

KRISPYN tegens Emilia.

Hoor, Juffrouw, ik zal eens de rol gaan speelen,
van meester Chirurgyn.

En jy, Jacomyn, zult tegens Rykart zeggen, dat jy my
hebt weezen haalen,

Om zyn Nicht een ader te laaten, door dien dat zy schielyk
van eenige kwaalen

Wierd overvallen. Nou help my wat; zie zo. Juffrouw,
houwje wat onpaffelyk. Laat

Hem nou maar in.

VYFDE TOONEEL.

EMILIA, JACOMYN, KRISPYN wan-
delende heen en weer over het Tooneel, terwyl
Jochem in kamt, JOCHEM.

JOCHEM.

F Oei, Jacomyntje, hoe laat je my zo lang
staan schellen? dat gaat
Niet aan... Maar, wat vierer vent is dat?

JACOMYN.

Och! Jochemtje, zie eens hoe myn leden beeven!

JOCHEM.

Wat schortje?

JACOMYN.

't Scheen of onze Juffrouw daar even den geelt wou
Dies liep ik ras naar dezen Barbier, die haar gelaaten heeft,
En, zo dit niet geschied was, hadze nou moogelyk, niet

JOCHEM.

(geeven?)
(meêr geleefd.)
Je doet me verschrikken! ik kwam hier, om met je van
ons huuwelyk te spreken.

JACOMYN.

Had je onze Juffrouw, daar even eens gezien, haar gezigt
begoft al te breken.

Hoe

Hoe vaarje nou, Juffrouw?

EMILIA.

't Is nu vry beter.

JOCHEM.

Dat's goed; ik wierd al bang.

Maar, Jacomyntje, nou dat myn Sinjeur, met jou Juffrouw, haast trouwen zal, hoe lang

Wil jy, dat wy

KRISPYN *vat Jochem schielyk by zyn arm.*

Zie me eens an, kaerel!

JOCHEM *heel verbaast.*

Dat is een trotsche Barbier. Wel nou?

KRISPYN.

Hoe! wat kom ik hier aan te schouwen!

Wel, fynman! derf jy noch denken, om met deze meid te trouwen?

JOCHEM.

Wel ja, waarom niet?

KRISPYN.

Waarom niet? om dat het wel zou kunnen zyn,

Dat je van dezen avond noch een lyk wierd, zeg, voel je geen pyn?

JOCHEM.

Wel neen. Ook ben ik niet ziek.

KRISPYN.

Niet ziek! dat kan niet moogelyk weezen.

Wel jy bend doodkrank, kaerel! of wil je sterven?

JOCHEM.

Zo haastig niet.

KRISPYN.

Wel laatje dan geneezen.

JOCHEM.

Waar van toch?

KRISPYN.

Van jou kwaalen, die jou brengen in gevaar.

JOCHEM.

Wat drommel, ik ben zo gezond, als een mensch weezen (ken.

JACOMYN.

Maar,
Is't waar, Sinjeur Barebiertje? och! ik begin te schroomen,
My dunkt dat ik het ook aan zyn gezigt begin te zien,
wat zal my overkomen?

Zie, hoe verdraaid staan hem zyn oogen al in 't hoofd.

JOCHEM.

Waar toe dit zot getier?

Wel ik ben zo gezond, als een vis; my let niet een zier:
Of zou men ook wel ziek kunnen weezen, zonder dat men
't wist?

KRISPYN.

Wel te weten.

JACOMYN.

Och! Jochemtje, zou je nou sterven, nu ik jou begin lief
te krygen, 't zou me myn leeven niet vergeten!
Dies laat u dezen Meester helpen, die meê een Dokter is.

KRISPYN.

Zy heeft gelyk,

Binnen den tyd van een uur zouje al dood kunnen zyn,
en, om jou een blyk

Van jou zwakheid te toonen

JOCHEM.

Wat zwakheid? „o spyt! ik zou wel beginnen te raazen.

KRISPYN.

Ik wed, datje geen krachten meêr hebt, kaerel, om een
kaers uit te blaazen.

JACOMYN *stil tegens Emilia.*

„Dat raad hy wel, Juffrouw: want Jochems bovenste lip
hangt over zyn onderste heen,

„En als hy dan een kaers zal uit blaazen vliegt de wind
naar bencên.

KRISPYN.

Ei, meisje, steek ons een kaers op; maar wilje wat spoeljen,

JACOMYN *binnen gaande.*

Ik zal.

ZESDE TOONEEL.

EMILIA, KRISPYN, JOCHEM.

JOCHEM.

HOe is't hier? jy Dokter Barbier, meenje me
zo wat mal te broeijen?

KRISPYN.

Dat meen ik, datje moet sterven, zo je niet geholpen word,
Kammeraad.

ZEVENDE TOONEEL.

EMILIA, JACOMYN, KRISPYN, JOCHEM,

JACOMYN *met een kaers.*

Hier ben ik al weêr.

KRISPYN *Jochem de kaers geevende.*

Hou vast. Blaas de kaers eens uit. Nu zulje bemerken
jou magteloos staat.

JOCHEM.

(in brand.

Ik blaas, dat ik rood om myn kop word, en de kaers blyft

KRISPYN.

Moetje nou niet gelooven,
Dat je zwak en krank bent? jy kund de wind niet meêr
dryven naar boven;
Want je blaast onder de vlam.

JOCHEM.

Wel, als ik dan ziek heeten moet;

Wat raad is 'er dan voor me?

KRISPYN.

Dat ik u een ader laat, op staande voet.

JOCHEM.

Een ader! waarzo?

KRISPYN.

Recht voor uw caput. Sa, wil u nederzetten,
Ik zal jou dat wel met een snap klaaren, met een van myn
beste lansetten.

22 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,
*Krispyn haalt een broodmes uit zyn zak; terwyl Jochem
gaat zitten, die zulks ziende schielyk weêr op staat.*

JOCHEM.

Is dat een van jou beste lansetten?

KRISPYN.

Ik zal jou daar zo behendig een gat mee prikken, dat . . .

JOCHEM.

Jy zult my op die wys niet prikken, neen, ik laat my zo
niet barbieren.

KRISPYN.

Dan geef ik je over aan de dood, vent.

JACOMYN.

Dan zal ik beginnen te raazen en te tieren,
En zo lang huilen tot dat ik mee dood ben.

JOCHEM.

Hoe drommel ga je zo an?
Ik ben niet ziek, die vent liegt maar.

KRISPYN.

Is het jou man?

JACOMYN.

Ik hoop hy't haast worden zal.

KRISPYN.

Dan zal ik hem helpen. Maar zacht, ik heb daar
binnen iets laten leggen,
Ik zal 't gaan haalen; toef een oogenblik.

ACHTSTE TOONEEL.

EMILIA, JACOMYN, JOCHEM.

JOCHEM.

Hoor, Jacomyn, wil ik je wat zeggen?

JACOMYN

Wat, Jochemtje lief?

JOCHEM.

Dat ik stappen ga; want deze vent,
Zou

Zou my, na ik kan bemerken, wel haast helpen aan myn
JACOMYN. (end.

Hoe ruikje zo naar Muskus?

JOCHEM.

Geen wonder, myn broek . . . nu't is best gezweegen.
Daar komt hy weërom. Vaar wel; ik zal aan jou Sin-
jeur zeggen, dat zyn Nicht zo een overval heeft
gekregeen.

NEGENDE TOONEEL.

EMILIA, KRISPYN, JACOMYN.

KRISPYN.

HOe! is de babelaar weg?

EMILIA.

Oja, hy is al voort, Krispyn.

Wel ik moet bekennen, jy speeld de rol heel aardig van
Dokter, en Chirurgyn. (behaagen?

Met een broodmes iemand te willen laten, wie zou dat
Jy zoud, op deze wys, al de zieken uit het Gasthuis
wel verjaagen.

KRISPYN.

(myn tyd

Hoor, Juffrouw, laat ons daar een speltje by sleecken, 't is
Om te vertrekken, op dat ik my van myn beloften kwyd;
'k Zal over een kwartier hier, onder den eenen of den an-
d'ren schyn; weër zien in huis te raaken,

Om u, onzen aanslag, als ik myn Heer gesprooken heb,
bekend te maken.

JACOMYN.

Zacht, daar schiet my iets in; wyl Jochem Rykart alles
zal vertellen wat hier is omgegaan,

Zal hy buiten twyffel ten eersten t' huis komen, om alles
te verstaan;

Dies zou ik u raaden, dat jy jou, als de Knecht van de
Dansmeester, die onze Juffrouw komt leeren,

Om gemakkeiyker hier in te komen, zo wat zwierig, als
dat volk gaat, ging transformeeren;

24 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,
En breng dan een Brief, van jou Heer, daar 't alles in ge-
Ichreeven staat,
Meê, die je my, of onze Juffrouw, wel stil in de hand kunt
steeken eerje weg gaat.

KRISPYN.

Maar zo hy, of zyn knecht eens zelfs kwam, of hier al
was; wat zou 't dan weezen?

JACOMYN.

Hoor, ik ben verzekerd, datze geen van beide van daag
komen zullen, dies wilt niet vreezen,
Wees maar gerust; ook zal ik u, in alles helpen, en doen
als 't is gezeid.

KRISPYN.

Wel, terwijl je jou de kunst van 't bedriegen meê verstaat,
en my helpen wilt, is 'er geen zwaarigheid.

EMILIA.

(den;

En ik voorzie hier door, Krispyn, noch al veel zwaarighe-
Want al 't geen dat jou Jacomyn daar gezeid heeft steunt
geensins op reden;

Dien aanslag is telos, en . . .

JACOMYN.

Tut, tut, ga jy maar heen, en repje, ras.

KRISPYN.

Vaar wel, ik ga.

JACOMYN.

Maar zacht, de rok.

KRISPYN.

Daar docht ik niet om, ik meende, dat ik noch al
een Barbier was;

Daar is ze. Nu vaar wel; ik kan hier niet langer duuren.

TIENDE TOONEEL.

EMILIA, JACOMYN.

JACOMYN.

WEl nou, Juffrouw, zeg, wat docht gy van Krispyn
zyn kuuren,
Die hy met Jochem had?

EMI-

EMILIA.

'k Beken hy heeft een sneedige geest;
Maar evenwel ik vrees, daarom....

JACOMYN.

Weg, weg, verban die vrees, en weest
Gerust, hy zalje dat varken wel wassen, wil u daar mee
niet kwellen; (schellen;
Gy hebt aan dit kleine staaltje... Maar zacht, daar hoor ik
Dat zal zeker uw Oom zyn, die Jochem onderweegen
is ontmoet.

Hy is by tyds vertrokken: kom hou jou arm in je boezem,
als of je gelaaten waard; zo, dat's goed.

Laat my nu maar begaan.

ELFDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, JACOMYN.

RYKART.

HOe! wat heb ik daar zo van Jochem vernoomen,
Die my, op de gintsche hoek van de straat, heel verbaast is
tegen gekoomen?

Hy vertelde my, doch zo verward, dat ik het naauw be-
grypen kon, als dat

Jy een overval had gekreegen, en dat hier zo een wonder-
lyke Barbier was, die jou had

Gelaaten. Maar ik vrees dat hier wat achter schuilt.

JACOMYN.

Och! zou jy dat vertrouwen?
Zie onze Juffrouw, daar noch eens zitten, ik kan my niet
onthouwen

Van schreijen, als ik 'er om begin te denken in wat gevaar
En prykel dat uw Nicht, noch zo even voor uw komt,
waar; (haar heeft gelaaten,

Ik haalde ras een Barbier, mits zy de Pleurus kreeg, die
En zo even weg is gegaan.

RYKART.

Hoe kreeg ze die?

JACOMYN.

Om dat ik met haar begon te praaten,
 Hoe datze nu haast met een man op zy uit wandelen zou
 gaan, en 't schynt, (meest pynt.
 Na dat ik uit haar gelaat kon bemerken, dat haar dat wel
 Want zy vreesf.....

RYKART.

Hy zal haar zacht genoeg hand'len, zy heeft daar voor
 niet te vreezen.

JACOMYN. (bangst te weezen.

En nochtans schynt onze Juffrouw daar voor het aller-

RYKART. (meis is,

Hoor, Emilia, dat jy eens wist, hoe verliefd Heer Bartelo-
 Jy zoud die vrees wel achterweegen laten, dat weet ik ze-
 ker, en gewis; (len gelooven;

Ja, had ik het zelf niet gezien en gehoord, ik zou 't niet wil-
 Hy brand van liefde, als de berg Etna doet, van ond'ren tot
 boven

Staat hy in lichte vlam. Hy brand....

JACOMYN.

„Als koeffront in de lamp.

RYKART.

Zegje wat?

JACOMYN.

„Liefde is last, zy dirredomdynen, en hy kufften 't paerd van
 acht'ren, dat je 't vat.

RYKART.

Zo dra als gy met hem getrouwd bent, zult gy alles heb-
 ben wat gy kunt begeeren.

JACOMYN.

„Dat loof ik niet.

RYKART.

En zo hy by geval, met jou zyn geslacht, mogt ko-
 men te vermeerren...

JACOMYN.

„Dat zal wel overgaan, zei de meid, en zy gaf haar vrijer
 een paerde zoen.

Sin-

Sinjeur, daar word gebeld; beliefje dat ik open zal doen?

RYKART. (zen,

Ja, wat heb je dat te vraagen? 't zal licht uw Bruigom wec-
Die jou in 't kort, ik verzeker 't u, van veel kwaalen zal
geneezen.

TWAALFDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, GEERTRUI, JACOMYN.

JACOMYN doet de deur op.

't IS mis, 't is uw aanstaande Bruid, Sinjeur.

GEERTRUI.

Goeden dag, heer Rykert: wat hoor ik,
Is 'er jou Nicht zo kwaalyk an? ja wel! zie daar ik schrik
En beef 'er noch van, 't was, of ik, toen 't Jochem my
verhaalde, zou bezwyken.

Hoe vaart het al, myn sloof? wel jy moest nu niet sterven;
dat zou niet lyken: (daan?

Maar, waar komt haar die overval zo schielyk toch van

RYKART.

Omdatze haast trouwen zal, zaid de meid, en met een man
te bed, of op zy uit wandelen zal gaan.

GEERTRUI.

Hoor, kind, laat jou dit huuwlyk, met myn Neef, geen-
sins verdrieten,

Want datje eens wilt wat al vreugd datje, nevens hem,
in den echtestaat zult genieten...

EMILIA.

'k Weet niet, Mejuffrouw, wat je daar meê zeggen wilt,
of waarje van praat,

Zo dat ik je daar geen antwoord op geeven kan; dies laat
Ons dit overslaan. Maar dit weet ik; dat men niemant be-
hoorde te dwingen om te trouwen,

En dat een gedwonge huuwlyk altyd.....

RYKART.

Kom, wil jy den mond wel houwen?

28 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,
Jy lui jonge kleuters weet niet watje best is. Dat ik u aan
Eduard,
Dat Salet jonkertje, door wiens vleijen uw zinnen zyn
verward,
Wou geeven, ik wed, dat je wel haast heel anders zou
praaten. Maar die zaaken..... (ken.
Daar word geklopt. Ga, Jacomyn, en wil de deur op maa-

DARTIENDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, JACOMYN, GEERTRUY,
KRISPYN, *gekleed als een Dansmeester,*
met een lange pruik, die volpoeijer zit.

KRISPYN.
M Yn Heer, ik wensch jou een goeden dag.

RYKART.

Jou ook zo: maar, wat
Is jou zeggen, vriend?

KRISPYN.

Wat dat myn zeggen is; dat
Zal ik jou verklaaren. Ik kom, hier om jou Nicht een les
te geeven,

Terwyl myn Meester het nu wat drok heeft, en zy in 't
Dansen al heel ver is bedreeven,

Wil hy datze niet verzuimen zal om alle dagen te worden
geexerceerd, (geleerd;

Want anders vergeet men't weér haast het geen men heeft
Daarom is het heel noodig, myn Heer, voor de jonge
Juffrouwen,

Als ze een weinig dansen kunnen, dat zy 't dagelyks on-
derhouden,

Dat scherpt het verstand, en maakt de voeten vlug.

RYKART.

Zo zyt gy dan de knecht
Van haar Dansmeester?

KRISPYN.

Zyn knecht, dat woord luid al te slecht;
Ik

Ik ben zyn leerling lang geweest, maar nu een meester in de kunst, dat moette weten;

Ja, ik zou my, met recht, als 't'er op aan kwam, wel durven vermeeten, (kunst te zyn,

Gelyk hy zelf zou moeten bekennen, noch grooter in de Als hy ooit is geweest of worden zal, dat zeg ik u fertyn.

RYKART.

Dat jy het zegt, dat hoor ik wel, maar dat 's niet genoeg, de proeven

Die moeten 't toonen, en ik geloof, als jy tegens jou meester eens dansen moest, men zou zich over u, vreesik, bedroeven,

Schoon dat jy 't jou in beeld, en al over lang meent te zyn gepromoveert,

Maar ik zou, al hartelyk twyffelen, of jy noch wel eens zyt half volleerd.

Nou dat is tot daar en toe, wy hebben al genoeg van jou meesterschap vernomen,

Jy kunt, wyl het nu geen pas geeft, op een and'ren tyd, eens weêr komen.

KRISPYN. (hand,

Neen, holla wat, myn Heer, zo wyft men kinders van de Zou ik zo op uw gebod vertrekken, dat was voor my te grooten schand,

Het zou my eeuwig verweeten worden, neen, ik laat my zo niet verongelyken;

Ik moet u eerst toonen dat ik een Meester ben, en u myn kunst laten blyken, (vryd.

Het zeggen is niet genoeg, de daad ons van die laster be-

Maar, apropos, ik heb gehoord, dat gy de Bruigom zyt.

JACOMYN.

Dat 's waar, en daar staat zyn Bruid.

KRISPYN.

Mejuffrouw, wil my excuzeren, Laat ik u beide een fraije minuet, om op uw bruiloft te dansen, leeren,

't Is maar een oogenblik werk. Myn Heer, als 't u beliefd.

Rx-

Wel, vent,
Ryd jou de drommel, of scheerje de gek met me? hoe
zal't hier gaan in't end?

JACOMYN.

Wel't is deze Juffrouw noch zo niet vergeeten, zy pleeg
voor dezen,

In haar jongen tyd, al een fenix in't dansen te weezen.

GEERTRUI.

(sche trant;

Dat's waar, maar toen dansten wy naar de oude Holland-
Toen wisten wy van al die malle Fransche modens niet
daar ons land

Nu zo van overvloed.

KRISPYN.

Mejuffrouw, deze zwaarigheden
Zyn heel gering, ik zal u dat, in't kort, stel u gerust, en
maar te vreden,

(ten dans

Gaan leeren, als gy my de eer doet, dat ik uw beide mogt
Geldiden; ha! 't is zo adret, zo zwierig, om op zyn Fransch
Te dansen. Maar, myn tyd is kort, dies laten wy ons tot
de zaaken

Begeeven, Heer.

RYKART.

Die vent, heeft in de zin ons gek te maaken.
Ik zeg, dat gy vertrekken zult, of....

KRISPYN.

En ik zeg, dat ik niet zal gaan,
Al zou het onderste opwaars keeren, voor dat je my hebt
voldaan.

(geeven,

Jy hebt my al te zeer gehoond, jy moet my ook voldoening
Dat is te zeggen, dat je met my dansen moet, of ik, of gy
het leeven,

(teeren: neen!

Verliezen; wy Dansmeesters laten ons zo niet affront-

RYKART.

Wel ik ben met deze vent gebruid.

JACOMYN.

Sinjeur, om alle zwaarigheden
Te

Te myden, die hier zoude uit spruiten, zo kund gy 't licht eens probeeren;
Want hier is toch niemant die het ziet, of de gek met jou kan scheeren.

GEERTRUI.

Zy heeft gelyk, Heer Rykart, kom laten wy, om alle moeijelykheid,
Hier voor te koomen, al eens met hem dansen.

JACOMYN.

Wat zo, Juffrouw, dat's wel gezeid.

RYKART.

Ja wel, ik barst uit myn vel van spyt, dat ik my, in myn eigen huis, zo moet laten dwingen,
Wel het zyn, als ik my recht bedenk, onlydelyke dingen.

KRISPYN.

(verstaat,

Terwyl dat de Juffrouw, zeid datze de Fransche zwier niet Zullen wy 't eens op zyn oud Hollands klaaren; sa, wak-
Ons een end van zaaken maaken. (ker laat

RYKART.

Wel, ben ik niet de drommel bereden,
Dat ik zo gek ben, dat ik deeze vent op volg in al zyn zottigheden?

KRISPYN *vat Rykart en Geertrui by de hand.*

Blyf staan, myn Heer; Mejuffrouw, jy zet jou beenen watte wyt:

Jy ook, myn Heer; zie zo, dat's zo goed; nu wel aan, als 't is gezeid, 't is tyd,

Begin maar, ik zal zingen.

Krispyn danst tussen beide, na een keer heen en weêr over 't Tooneel gedaant te hebben, slaat by eerst Rykart, daar na Geertrui met de zy van zyn Pruik, die vol Poeijer zit, in'tgezigt, die daar op haar oogen beginnente vryven. Waar op hy zyn afscheid neemt.

KRISPYN *geeft Emilia een Brief in't weggaan.*

Met verlof, myn Heer, myn tyd is ruim verstreken.

»Mejuffrouw, lees dien Brief.

VEER-

VEERTIENDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, JACOMYN.

RYKART.

Waar is den beest; ik zal hem beget hals en beenen breeken?

EMILIA.

Wel, Oom, hy heeft zyn afscheid genomen, en gezeid, dat hy jou,

Terwyl hy nu geen tyd meêr had, morgen weêr een les zou geeven. Hebje 't niet gehoord?

JACOMYN.

Hoe zou

Hy dat gehoord hebben, Sinjeur, die was in 't dansen
Dat hy..... (zo opgetoogen

RYKART.

Hoe scheer je noch de gek met me? hoe vaart myn

GEERTRUI. (Bruid?

Hoe zou ik vaaren, ik kan uit myn oogten

Noch nauwelyks zien; wel foci, dat's immers geen manier,
Dat men iemand op deze wys leerd dansen.

JACOMYN.

Hy zal morgen weêr komen, om.....

RYKART.

De duivel op zyn kop, ik wil hem dat wel zweeren,
Dat ik, kryg ik hem onder myn kluiven, die potzen wel zal verleeren.

Maar ik geloof, dat hier wat achter schuild, 't zal best zyn
dat wy voortaan,

Wat op passen, en van deezen avond met onze zaaken
spoedig voort gaan;

Want ik begin, hoe langs hoe meêr, voor Eduards laagen te schroomen.

GEERTRUI.

Ik ga, en zal met myn Neef, om ons huuwelyk te sluiten,
t'avond hier komen; (is; want ziet,

Gy kunt ondertussen zorg dragen, dat het alles op zyn stel
Daar

Daar moet ten minsten een maalyd weezen, als men twee huuwelyken sluit.

RYKART.

Ja, maar de onkosten...

GEERTRUI.

Dat's niet,

Ontzie jy maar geen onkosten, om alles te laten haalen, Myn Neef zal u die altemaal, tot een duit toe, weêr be-

RYKART.

(taalen.

Zal hy, het altemaal weêr betaalen? laat het dan maar op my staan,

Ik zal maaken, dat'er van alles is; zo van gezoôn, als ge-
braân.

GEERTRUI *nygt heel belachbelyk tegens Emilia.*

Uw dienaaraffe, Juffrouw, wil u, over dit huuwlyk, niet beklaagen.

RYKART.

(vraagen.

Beklaagen, of niet beklaagen, wy zullen 't haar niet langer Kom, ik zal je een endje brengen. Jacomyn.

JACOMYN.

Wat beliefsje, Sinjeur?

RYKART.

Pas men wel ter deeg op 't huis, tot ik weêr kom. „Maar best is, dat ik de deur,

„In 't nachtslot sluit, en de sleutel met my neem, dan ben ik buiten vreezen.

Nou, Emilia, ik ga, maar zal in een oogenblik weêr t'huis weezen.

VYFTIENDE TOONEEL.

EMILIA, JACOMYN.

JACOMYN.

WAt staat'er in den Brief, die u Krispyn in 't uitgaan gaf?

EMILIA.

Ik zal

Ze u leezen, luister toe.

C

Emilia

Emilia leeft den Brief.

*Myn waarde lief, ik stel't geval
Van al myn hoop in uw besluit, in u, die zyt myn troost, myn
leeven;*

*Doch zo ge u van deez' trouw, bevryd wil zien, moet gy
met my u op de vlugt begeeven;*

*Myn knecht zal ons hier toe een middel wyzen, wacht hem
straks weërom, geheel verkleed, (weet*

*Hier in uw huis, om, van het geen dat wy beslooten, u de
Te doen.*

JACOMYN.

Ik vat den zin, Juffrouw, jy hoeft niet meêr te leezen,
Gy moet hem volgen, en in alles gehoorzaam weezen,
Of met Heer Bartelomeus trouwen.

EMILIA.

*'t Is waarheid, Jacomyn;
Maar denk, wat een opspraak dit zal door de stad ver-
wekken, ach! wat pyn,
Gevoelik, om myn Oom s gierigheid.*

JACOMYN.

Tut, tut, wil u daar aan niet stooren,
De tyd, die alles doet vergeeten, zal, als jy met Eduard ge-
trouwd bent, dit ook wel smooren.

Maar zacht, steek weg uw Brief, steek weg eer 't word
te laat; (gaat?

Hoe staaje zo verbaaft? hoorje niet, dat de deur daar open
Stel jy maar al jou zorg op my, en wil ten eersten rezol-
veeren,

Om met hem te vlugten, zo dra als de gelegenheid het
u komt presenteeren.

ZESTIENDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, JACOMYN.

RYKART *tegens Jacomyn.*

K Om, nou moetje na de hal, en haalen ons een stuk
vlees van darde half pond,

En

En brengen dan met eene uit de Nes twee endvoogels
meê, die zyn nu tydig en gezond;
Wy zullen van avond, voor drie dagen, op Bartelomeus
zyn kosten, onze darmen vullen.

JACOMYN.

Een stuk vlees van dardehalf pond, met twee endvoogels;
gut, hoe zullen wy nou smullen!
Maar, Sinjeur, wat zullen wy drinken?

RYKART.

Wel, Wyn.

JACOMYN.

Die is'er niet in huis.

RYKART.

Zie daar is geld voor't vlees, en daar, om de voo-
gels te betaalen,
En daar zyn noch twee schellingen, voor drie pinten gra-
vense wyn, die jy by de Leidſche Poort, aan de
ſchans, by die Fransman, zult haalen;
Want de gravenſe wyn is daar zo dik als ſtroop, en dan
zullen wy ze, vat je't wel? (aan de ſchel?)
Met een party water... Maar, wie trekt daar zo beeftig
Loop, zie eens wie'er is. Maar zacht, geef ecrſt het geld,
het mogten dieven zyn.

Jacomyn maakt de deur op.

ZEVENTIENDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, JACOMYN, KRISPYN
gekleed als een Pagie, met een pleiſter op zyn een oog.

JACOMYN. (Kriſpyn?)

Wie ben je vriend, wat moet je hebben? „Hoe ben jy't,

KRISPYN.

„Ja, hou je maar ſtil: is Rykart in huis?

JACOMYN.

Ja.

KRISPYN.

Dats goed.

RYKART.

Wel, wat is jou begeeren?

KRISPYN.

Dat weet ik niet.

EMILIA *tegens Jacomyn.*„Hoe droes komt hy zo gaauw dus toegetakelt, en
aan zulke kleeren?

RYKART.

Heb je me iets te zeggen, kaerel? spreek; of benje dron-
ken, of gek?

KRISPYN.

Geen van beide, dat ik weet. Maar ik ben....

RYKART.

Wel nou, wie ben je? spreek uit je bek.

KRISPYN.

Wel, die ik ben, die ben ik ook.

RYKART.

„Wel ik word van deze vent geschooren.

„Maar het geluit van zyn spraak gelykt heel wel, naar ik
het kan hooren,„Na dat van den Dansmeesters knecht, die flus hier was, en
zyn weezen en gestaltenis,

„Iseven eens. Wat dunkt u, Jacomyn?

JACOMYN.

„Neen, Sinjeur, dat's mis.

„Jou gehoor en jou gezigt heeft jou alle bei bedroogen,

„Want deze vent heeft maar een, en den Dansmeesters
knecht had immers twee oogen.

RYKART.

„Dat had ik noch niet eens gezien. Maar jy, die ik ben, die
ben ik ook, (spook?Wat komje hier maaken? of wat benje? een mensch of een
Of een bedrieger, lichtmis, moeitemaker? of een op-
snapper?Of een verleider der menschen? of een Raspuis boef? of
een achterklapper?

Of een weêrwolf? spreek uit je bek.

KRIS-

KRISPYN.

Dat ben ik altemaal, dat je't vat.

RYKART.

Ben jy dat altemaal, zo gaat men voort ten huis uit.

KRISPYN.

Wacht noch wat.

RYKART.

Ik zeg, dat je me terstond, zonder meêr woorden te maaken, zult vertrekken,

Of zeggen wie je bent.

KRISPYN.

Nou verstoer u niet, ik zal het u ontdekken,
En zeggen wie ik ben: ik ben een Pagie van myn Heer den
Graaf, en myn Heer die is verliefd

Op deze Schoone, die zyn hart heeft met haar glans door-

RYKART.

(griefd.

Hoe komt jou Heer verliefd op haar? heeft hy ze meer ge-

zien voor dezen?

Of met haar omgegaan?

KRISPYN.

Zyn leeven niet.

RYKART.

En hy is op haar verliefd, hoe kan dat weezen?

KRISPYN.

Wel dat's een vraag; kan men op iemand niet verlieven
schoon menze niet heeft gezien? (dien

Hebje de wonderdaaden van Don Quichot welgelezen?

Wydberoemden held, die in de waereld zo vermaard is
in de boeken,En zo verliefd op een Juffrouw was, die hy nooit gezien
had, dat hy, om haar te vinden, de heele waereld ging

RYKART.

(doorzoeken?)

Maar, wat is uw Heer voor een?

KRISPYN.

Een Graaf.

JACOMYN.

Wat, is uw Heer een Graaf?

RYKART.

Een pieterfelygraaf meent hy.

KRISPYN. (loofd me vry,

Wat pieterfelygraaf, ik zeg, myn Heer, die is een Graaf, ge-
De rykste die 'er leefd, want hy alle jaaren meêr als zes
honderd duizend gûlden

Inkomen heeft, die hy niet ontfangt, als aan klaar goud.

RYKART.

Zonder schulden?

KRISPYN.

Ja, hy acht geen zilver geld.

RYKART.

Maar, wat doet uw Heer met al dat goud?

KRISPYN. (de trouwd;

Wel dat vereerd hy weêr aan deze of geene, daar hy me-
Hy ziet niet naauw, als hy een schoone vrouw krygt die
hem kan behaagen (hooren klaagen,

Op een tonnégouds twee drie; en ik heb noch niemant
Die met hem zyn getrouwd.

RYKART.

Hoe! is uw Heer getrouwd?

KRISPYN.

Getrouwd? myn Heer,

Hy is van zyn leeven wel honderdmaal getrouwd ge-

RYKART. (weeft, en meêr.

Wel dan moet hy al vervaarclijk oud zyn, heeft hy zo veel
vrouwen verfleeten.

KRISPYN.

Wat zou hy oud zyn, hy is noch al jonger, als ik ben, zo 't
my niet is vergeeten.

RYKART. (naar ik het fchat,

Noch jonger, als jy bent! wel dan moet hy yder vrouw,
Als hy honderdmaal getrouwd is geweest, pas een week
of vier hebben gehad;

Want ik zie jou zo voor dartig jaar aan.

KRISPYN.

Maar hoor, laat ik 't jou eens zeggen,
Want

Want je verstaat my niet.

RYKART.

Wel nou?

KRISPYN.

Hoor toe, ik zal 't u uit gaan leggen.

RYKART.

Ik hoor al toe.

KRISPYN.

Zo dra myn Heer den Graaf een Juffrouw ziet,
letter wel op, myn Heer, (haar weêr,
Die schoonder is, als daar hy meê getrouwd is, verlaat hy
En trouwd met de and'ren; ziet hy dan noch een schoon-
der, dan moet die weêr vertrekken.

RYKART.

Wel die vent begint in 't openbaar, dat men 't tasten en
voelen kan, met my te gekken.

Wel, kaerel, ben je dol, of zot? uw zeggen heeft geen schyn
Van waarheid; of meenje me zo wat knollen voor fitroe-
nen te verkoopen? hoe drommel zal 't hier zyn?

KRISPYN.

Wat knollen, voor fitroenen, ik zeg je de waarheid, zonder
liegen. (of te bedriegen?

Of meenje, dat ik jou zo wat leugens zoek wys te maaken,
Ook geeft hy aan de ouders, of vrienden van de Juffrouw,
daar hy mede trouwd, (goud,

Voor af, voor een duarie, zo een twee drie tonnen met
Na dat zy schoon is, en gebeurd het dan, dat hy die Juf-
frouw, om een schoonder, weêr gaat verlaaten,
Vereerd hy haar, al had ze maar acht dagen zyn vrouw ge-
weest, zo een vyftig zeffig duizend dukaaten.

JACOMYN.

Wel dan wou ik zyn vrouw ook wel eens weezen al waar
het noch voor zo een kortentyd,

Ja, 't zou my niet scheelen al raakten ik hem, binnen de
vierentwintig uren, weêr kwyt.

RYKART.

Maar hier te land meugen de mannen maar eens trouwen,
en

40 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,

en haar nooit weêr in den echt begeeven,
Zo lang die vrouwen, daar ze meê getrouwd zyn, blyven
in 't leeven.

Hoewel 'er wel genoeg zyn, die daar niet vies van zouden
weezen in ons land,

Maar 't word hier gerekend, by fatzoendelyke luiden,
voor de grootste schand.

KRISPYN.

Dat kan wel weezen, maar, daar myn Heer, van daan
is mag zulks vry geschieden,

En daar is niemant, al wou je duizendmaal trouwen, die
jou dit in dat land zal verbieden.

RYKART.

En wat is dat voor een land?

KRISPYN.

Dat is een land, gelyk een land, een land is.

RYKART.

Maar,

Hoe word dat land genoemd?

KRISPYN.

Dat land, word land genoemd; wel dat is raar!

RYKART.

Maar heeft dat land geen naam?

KRISPYN.

Geen naam, myn Heer? wel te weten,

Heeft het een naam.

RYKART.

Hoe hiet het dan?

KRISPYN.

't Hiet land, zo 't my niet is vergeeten.

RYKART.

Loop, voor den drommel, vent.

KRISPYN.

Zo hiet het niet, myn Heer.

JACOMYN.

't Zal licht Turkijen zyn.

Ha, ha!

KRIS-

KRISPYN.

Hoe zegje? Turkijen? ja,

Turkijen is 't.

RYKART.

Dan is uw Heer een Turk?

KRISPYN.

Neen, wil my dat vergeeven,

Hy is een gebooren Franschman; maar, hy heeft de mees-
ten tyd van zyn leeven,In dat land doorgebracht, en voor den grooten Heer veel
diensten gedaan:Ja, 't is eens gebeurd, dat ik met hem (waar door ik myn
eene oog verloor) heb helpen verflaanEen leger van honderd duizend Tarters, waar voor hem
den grooten Heer kwam vereeren,Met dezen oetroybrief, om te moogen trouwen, door
gantsch Turkijen, zo dikmaals, als hy zou begeeren.*Hy haald een gezegeld papier uit zyn zak.*Maar, het gerucht van deze Schoone, dat hem door de
faam ter ooren kwam, (sterdamDeed hem van voorneemen verand'ren, om hier naar Am-
Te trekken, en met haar, door 't huuwelyk, te endigen
zyn dagen;Dies kom ik voor af, om u, uit zyn naam, verloft tot dit
huuwelyk te vraagen.

RYKART.

Maar voor hoe lang zou hy met haar trouwen?

KRISPYN.

Voor al zyn leeven; want ik verklaar jou, dat
Hy nooit van al zyn dagen zo veel liefde, voor een Juf-
vrouw, over heeft gehad.

RYKART.

Maar, als ik dit huuwelyk nou toestond, wat zou hy tot
een Duarie geeven

Aan my?

KRISPYN.

Drie tonnengouds.

C 5

Ry-

RYKART.

Dat is te zeggen, drie maal honderd duizend gulden.

KRISPYN.

Even.

RYKART.

Fiat, ik sta 't hem toe, mits dat aan my driemaal honderd
duizend gulden aan goud, of zilvergeld,
Hier in myn huis, voor af, door hem, zal worden toegeteld.

KRISPYN.

Weest daar verzekerd van, dat zal geschieden naar be-
hooren.

Ik ga hem haalen; want ziet, myn Heer, 't is billyk, dat hy
van te vooren

Haar eens ziet en spreekt. Mejuffrouw, ik weet dat hy u
behaagen zal.

RYKART.

Hoor, als hy my driemaal honderd duizend gulden van
te vooren geeft, zal hy haar hebben, al was hy dol,
of mal,

Maar, dat moet 'er eerst voor afzyn.

KRISPYN.

Dat wil ik u wel zweeren.

„Mejuffrouw, ik zal zo strak, met myn Heer, die voor
myn lyfknecht zal speelen, hier wederkeeren,

„Gy kunt hem uw besluit dan ontdekken, op zyn brief.

Met verlof, ik ga,

En keer straks, met den Graaf, weétom.

ACHTIENDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, JACOMYN.

RYKART.

Dat zal wat anders te zeggen weezen, Emilia,
Als met Bartelomeus te trouwen, nu staat u niet te vree-
zen, (leezen,

Nu zulk een grooten Heer u voor zyn bruid heeft uitge-

En met u trouwen wil, hebt gy 't volkoomen naar uw zin,

Nu word gy verhoogd, van een koopmans dochter, tot
een Graavin, En

En dat met zulk een ryken Graaf, die u genoeg voor al uw
leeven,

Om steeds een Graavinne staat te voeren, zo hy voor u
mogt koomen te sterven, nalaaten zal; ook is hy
wel bedreeven

In 't minnen, die... Maar, wat zegje'er van?

EMILIA.

Dat ik my voortaan naar uwen wil zal voegen,
Om Oom, in alles, zo gy 't verstaat, volkoomen te ver-
genoegen,

En voornaamelyk hier in, daar Oom zo driemaal hon-
derd duizend gulden by profiteerd,

En ik, in de plaats, van den naam van Juffrouw, met den
naam van Graavin zal worden geëerd.

JACOMYN.

(driegen?

Maar, Sinjeur, zo jou dezen Graaf eens mogt komen te be-
En dat hy jou....

RYKART.

Ja, maar ik ben zo licht niet eens in slaap te wiegen,
Laat hem vry zyn best doen, hy moet my, eer ik dit huw-
lyk toe zal staan,

Hier eerst driemaal honderd duizend gulden tellen, of
daar word niet in gedaan; (derd oogen.

'k Zal, als een Argus, gestadig wacht houwen, met hon-

JACOMYN.

Ja, maar Argus, schoon hy honderd oogen had, wierd
op 't laast noch wel bedroogen. (zal;

Niet dat ik juist zeggen wil, dat dezen Graaf u bedriegen
Maar, hoe zal je 't nou met Heer Bartelomeus stellen, in

dat geval, (bruid, zal koomen?

Die hier van avond, om het huwelyk te sluiten, met uw
Hoor, zo lang als Emilia zyn trouw noch niet heeft aan-
Zo ben ik vry, en deze wisseling zal haar meêr behaagen.

JACOMYN.

(genomen,

Maar 't is schand,
Terwyl deze jongman, als den berg Etna, in liefde brand,
Dat

44 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,
Dat gy hem nu, dus onverwacht, wilt van zyn bruid be-
rooven,
Hoe zal hy dezen brand, die hem verteerd toch kunnen
dooven?

RYKART.

Hoor, ik lach eens met jou praat. Dat ik my in een vrouw
vertransformeeren kon,
Ik zou wel honderdmaal in een jaar willen trouwen, als
ik'er zo veel geld meê won.

JACOMYN.

Juffrouw, maak dat ik ook dan met zyn Pagie kom te
trouwen, (wen;
Die my van 't dienen zal verlossen, en makelyk onderhou-
Want is zyn Heer zo ryk, te minsten heeft hy meê wel een
honderd duizend gulden aan goed.

RYKART.

Hoor, als je my tien persent daar van wilt geeven, zal
ik maaken dat hy 't doet....
Maar wacht, daar word geklopt, daar zal hy zyn, doe op.

NEGENTIENDE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, JACOMYN, KRISPYN
als een Graaf, EDUARD *als zyn Lyfknecht*, PIET,
DIRK, JAN, KLAAS *vier gemaakte Lakeijen.*
KRISPYN *wandelende een reis of twee over 't Tooneel.*

Holla! Lakeijen.

DIRK.

Myn Heer.

KRISPYN.

Waar zyt gy allegaâr?

De Lakeijen alle vier gelyk.

Alhier, myn Heer.

KRISPYN.

Gaat, wacht my zo lang buiten,
Op straat, als ik u heb van doen, dan zal ik jou lui flui-
ten.

TWIN-

TWINTIGSTE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, JACOMYN,
EDUARD, KRISPYN.

RYKART.

„Hoe! fluiten, dat's op zyn honds, of gauwediefs. Och!
ik vrees, ik ben verzaân,
„Want nu ik hem hoor van fluiten spreken, staat hy my
gantsch niet aan.

Tegens Eduard.

Maar hoe, gaat gy niet meê?

EDUARD.

Ik, o neen! ik moet alhier myn pligt betrachten.

RYKART.

Maar zeyd hy niet; gaat heen, Lakeijen, en wilt voor de
deur my wachten;

Of zyt gy geen Lakei?

EDUARD.

Dat was voor my te slechten eer,

Zou ik Lakei zyn, o neen! ik ben zyn Lyfknecht, Heer.

RYKART *ziende Krispyn by Emilia staan praaten,*
komt tussen beiden loopen.

Maar, zacht een weinig, jy myn Heer den Graaf, je moest
my zo niet doeken,

Ik laat my, op die wys zo makkelyk, geen drie tonnen-
gouds ontbroeken,

O neen! myn lieve broër, dat beloofde goud moet hier
eerst in myn huis zyn.

Kom jy hier, Emilia, en jy daar, myn Heer den Graaf,
en jy gins, Jacomyn.

KRISPYN.

Ha! ten waar, dat deze Schoone myn gramschap niet
binnen hiel, ik zou u leeren, (affronteeren.

Wat straf hy schuldig is, die een Graaf op deze wys durft

RYKART.

Ja, ja, wy lachen eens met die praatjes, jy zult niet trek-
ken; neen, dat's mis,

Voor

Voor dat de beloofde som van driemaal honderd duizend gulden hier is;

Want jou Pagie, met zyn eene oog, heeft gezegt, dat jy dat, voor af aan my, tot een Duarie, zoud geeven;

Op die voorwaarde, heb ik het huuwlyk toegestaan. Waar is hy nu?

KRISPYN.

Die is by myn schat gebleeven;

Wyl hy een van myn getrouwdfte vrienden is, en heel na beftaat in bloed,

Moet hy, als ik uit ga, t'huis blyven, en paffen op myn geld en goed.

RYKART.

Wel jy lykt wel na malkaâr; ja, ik zou wel haast durven zweeren,

Dat jy, zo je meê maar een oog had, die zelfde waard in and're kleêren.

KRISPYN.

Daar zynder al meêr, die dat gezeid hebben, myn lieve vrind.

Maar gy, myn Schoone, die myn oogen, door de straa- len van de uwen hebt verblind,

Zult gy my toestaan, dat ik u, met de naam van Graa- vin, zal moogen vereeren?

Krispyn poogt Emilia te kuffen, doch word van Rykart te ruch gestooten.

RYKART.

Zacht, zacht, eerst moet je my, als 't is gezeid, drie maal honderd duizend gulden vereeren.

KRISPYN naar zyn degen tastende.

Hoe, al weêr, ha! impertinenten beeft! wat let my? dat ik u niet terftond.....

EMILIA houd hem vast.

Alzacht, alzacht, myn Heer.

KRISPYN.

Ja, mevrouw, gy hebt myn hart doorwond,

Uw glans alleen, Godin, hoe ik ook in toorn mag blaaken,
Kan

Kan my, zachter, als het allerjongste zooglam maaken.
Maar, anders had ik hem....

RYKART.

Ja, ja, wy lachchen eens met jou praat;
En jy moest me al niet hooger beginnen, want my de kop
tegenwoordig al meê kroes staat,
Of ik zou jou beget... *Rykart krygt een stok.*

KRISPYN.

'k Ben verheugd dat wy vrienden zullen worden,
nu gy zulke braave proeven
Van uwe dapperheid my toond; 'k zou my op 't aller
hoogst bedroeven,
Dat gy een laffart waard. Maar nu...

RYKART.

't Is noch zo ver niet.

KRISPYN.

Hoe, als ik met haar ben getrouwd,
Zyn wy dan niet vermaagschapt aan malkand'ren?

RYKART.

Ja: maar het goud,
De driemaal honderd duizend gulden, moet je my eerst
hier brengen,
Of anders is 't spit af, en ik zal nooit, dat gy met haar
trouwd, gehengen.

KRISPYN.

Ik zal ze haalen. Maar Schoone, zeg my eens, hoe veel
minnaars dat je hebt? op dat ik ze een voor een,
Op myn gemak, den halfsch mag breken.

EMILIA.

Myn Heer, ik heb'er geen,
Zo dat je van die moeiten voor dezen tyd zyt ontslaagen.

RYKART.

Hoor, die praatjes vullen hier geen zakken, dat zyn maar
onnoodige vraagen;
Haal jy het Goud maar.

KRISPYN *tegens Emilia.*

Dat kan niet zyn.

EMI-

48 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,

EMILIA.

Waarom niet?

KRISPYN.

Dat ik, dat wel beter kan vermoën;
Want de minnaars vliegen, om zulke schoone matressen,
als de muggen om de kaers, of de aanspreekers
om de sterfhuizen doen.

Nou, dat is tot daar en toe. Ik ga, om jou de drie beloofde
tonnengouds te haalen.

RYKART.

Dat is te zeggen, driemaalhonderd duizend gulden; zie,
daar moest niet aan faalen.

KRISPYN.

O neen. Myn lyfknecht.

EDUARD.

Myn Heer.

KRISPYN.

Blyf hier zo lang, en onderhouwd
Myn Bruid tot dat ik weër kom.

RYKART.

Dat is te zeggen, met het goud.

KRISPYN.

Dat's vast. Myn Schoone, myn lyf knecht zal u zo lang
onderhouden.

EENENTWINTIGSTE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, EDUARD, JACOMYN.

RYKART, *na dat hy Krispyn heeft uitgelaaten, sluit
de deur in 't nachtslot, en neemt de sleutel daar uit.*

„ IK kan niemant beter, als myn eigen zelf betrouwen:

„ Jacomyn, ik moet eens op myn Kantoer zyn, pas jy
op myn Nicht,

„ En dezen lyfknecht.

JACOMYN.

„ Maar, jy sluit de deur in 't nachtslot, als 'er nou
word geklopt?

RY-

Dan kanje licht

Eens roepen, pas jy maar op.

TWEENTWINTIGSTE TOONEEL.

EMILIA, EDUARD, JACOMYN.

JACOMYN.

NU moet gy kort besluiten,
 Eer't word te laat.

EDUARD. (uiten?)

Myn Schoone, zult gy my uw meening nu niet
 En, volgens mynen Brief....

EMILIA.

Wat moet ik dan bestaan?

JACOMYN.

Het haazepad verkiesen, vraag je dat, Juffrouw?
 Of anders is'er geen middel, om u te bevryden voor deze
 gehaate trouw.

EDUARD.

Zy heeft gelyk, myn lief.

EMILIA.

Maar zo ik my dit stuk ging onderwinden,
 Wat middelen, en wat raad....

JACOMYN.

Krispyn zal daar wel raad toe vinden,
 Want al de Krispynen zyn toch afgerecht op slimme stree-
 ken en fieltery, (me vry,

Gelyk men op den Schouwburg vaak ziet; o ja, geloofd
 Dat alle, welke dien naam draagen, zyn overvliegers
 In de kunst van't bedrog, en heel netre en fyne bedriegers.
 Maar zacht, daar word geklopt; nu, Juffrouw, geeft hem
 uw woord,

En sta niet langer en talmt, maar komt tot een accoord.

EMILIA.

Maar, Jacomyn, zal ik my zo los op een jongmans woord
 vertrouwen,

D

En

50 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,

En met hem vlugten? denk eens....

EDUARD.

Ik zal u, ongeschend, myn woord, en eeden houwen,
En brengen u zo lang by myn zuffer, tot ik uw Oom te
vreedens stel.

EMILIA.

Wel, op die voorwaarde, zal ik met u gaan.

JACOMYN.

Wat zo, Juffrouw, dat's wel.

EMILIA.

Maar zie wel toe, dat gy my niet bedriegt.

EDUARD.

Myn lief, ik zal my voegen
In alles naar uw zin, en welgevallen.

EMILIA.

Dan zult gy my vernoegen.

JACOMYN.

Klaar is de zaak. Sinjeur, daar word geklopt, beliefs jy de
deur eens op te doen?

Hoorje wel, Sinjeur, Sinjeur!

DRIENTWINTIGSTE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, EDUARD, JACOMYN,
BARTELOMEUS, GEERTRUI, JOCHEM.

RYKART.

HOe schreeuwje zo? roep met fatzoen.

Daar is de sleutel, doe op.

BARTELOMEUS.

Goeden dag, Bruidje, ik kom, om met jou over ons
huuwelyk te spreken,

Uw Oom heeft my gezeid....

JACOMYN.

Wel, wat is de Bruigom uitgestreeken!

JOCHEM.

Wel, wat zegje dan van my, Jacomyntje, ben ik niet
mêe net ende kant?

JA-

JACOMYN.

Wel, Jochem, ik kanje niet aanzien, zonder op jou te
verlieven, zo galant

Zie jy'er uit!

JOCHEM.

Dat doen ik altemaal om jou.

RYKART *tegens Bartelomeus en Geertrui.*

Hoor, laat ons een weing ter zyden treden;
Ik heb jou lui iets te zeggen.

BARTELOMEUS.

Als 't jou beliefd.

GEERTRUI.

Wy luisteren naar uw reeden.

Zy gaan ter zyden.

JOCHEM.

Laat ik jou nou eens een zoentje geeven, want myn hart
staat in lichten brand,

Ei lieve, voel eens hoe dat myn pols slaat, evèn als een
vuil ei, legje hand....

JACOMYN.

Zacht, niet te haastig.

JOCHEM.

Wel, nou wy haast zullen trouwen, mag ik je wel
wat carresseeren;

Dat jy eens wist wat ik aan jou, tot een huwelyks voor-
waarde, al mooie dingen zal vereeren,

Je zoud....

EDUARD.

Hoe, meen jy met haar te trouwen? wel, kaarel,
ben je jou leeven moê?

JOCHEM.

Wel neen, maar, waarom zou ik niet met haar....

EDUARD.

Zy hoord my toe.

BARTELOMEUS.

Hoe, driemaal honderd duizend gulden!

32 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,

GEERTRUI.

Zy zoeken jou wat wys te maaken,
Het zyn maar bedriegers, die u....

EDUARD.

Zacht, wil dat zeggen staaken,
Want al het geen, dat u Heer Rykart daar gezeid heeft,
dat is waar, en deze schat
Zal hem myn Heer de Graaf toe tellen, eer hy met zyn
Nicht trouwd, verstaaje dat?

GEERTRUI.

Jou Heer, is een bedrieger, en jy een guit.

RYKART.

Hoor, laten zy wat praaten,
Zy zullen heel anders op haar neus staan kyken, als jou
Heer my zo veel dukaaten
Toe teld; wacht maar een oogenblik, hy zal hier straks
koomen met het geld.

GEERTRUI.

Och! zyn fantezijen beginnen hem te maalen, ik ben 'er
van ontfeld!

JACOMYN.

Daar word geklopt, Sinjeur.

RYKART.

Loop ras, en wilt de deur opmaaken,
Het zal de Graaf met het geld zyn. Nou zal jy lui uit den
dut haast raaken,
En zelve zien, het geen gy niet gelooven wilt.

VIERENTWINTIGSTE TOONEEL.

RYKART, EMILIA, EDUARD, BARTELOMEUS,
GEERTRUI, JOCHEM, JACOMYN,
KRISPYN.

KRISPYN.

HA! myn Heer,
Ik geloof, dat je al naar myn komst verlangt hebt?

RY-

RYKART.

Oja, zeer

Hartelyk: maar, waar is't goud?

KRISPYN.

Het goud, dat zal zo daadelyk koomen,
De kruijer had het al, eerik wegging, op zyn waagen ge-
noomen,

Hy zal hier, met myn knechts, en't goud, in een oogten
blikzyn.

Maar, gy myn Schoone, gy, die, door uw gezigt, myn pyn
Vermeerd, en....

RYKART.

Ja, ja, dat zal wel gaan, wil u daar meê niet
kwellen,

Zo dra als ik de driemaal honderd duizend gulden ont-
fangen heb...

KRISPYN.

Ik zal ze u voort tellen

EDUARD *luisterd Krispyn wat in.*

Myn Heer.

KRISPYN.

„Pas jy lui maar op, ik zal jou dat werk wel klaa-
ren, maar

„Verzuim geen tyd, neemt de gelegenheid, wel ter dee-
gen waar,

„Zo dra als ik...

RYKART.

Wat leg je malkaâr daar in te luisteren?

Jy moet spreken, dat ik het hooren kan, o ik hou niet van
dat fluisteren.

Want ik zeg, en blyf'er by, dat ik tot het huuwelyk niet
zal verstaan,

Voor dat je my de beloofde som van driemaal honderd
duizend gulden zult hebben voldaan.

KRISPYN.

Dat zal ik doen, weest maar gerust. Maar gy, myn Bruid,
myn uitgelezen...

BAR.

34 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER,

BARTELOMEUS.

Maar, myn Heer, zy is myn Bruid, en kan de uwe niet
weezen,

Verftaaje dat?

KRISPYN.

Ha! zo zyt gy myn medeminnaar? ik ben verblyd,
Dat gy, benevens my, al hier zo recht van pas gekoo-
men zyt,

Had my uw naam, of woonplaats bekend geweest, ik
wil u zweeren,

Ik had al lang by u geweest.

BARTELOMEUS.

En waarom?

KRISPYN.

Om met u te duëleeren.

EDUARD *tegens Jochem.*

En ik met u.

JOCHEM.

Hoe, met my!

BARTELOMEUS.

Maar, wat is dat te zeggen?

KRISPYN.

Verftaaje't niet? wel aan,

Ik zal't jou dan wat klaarder uit gaan leggen, dat je myn
zeggen wel zult verftaan;

Dat je, met my, lyf om lyf, moet vechten, om deze Schoo-
ne, en wie van ons beide komt te overwinnen,

Zal, tot zyn loon, haar voor zyn Bruid ontfangen; fa, laat
ons voort beginnen,

Nou, wakker; hoe ftaje zo? trek van leer.

Krispyn trekt zyn degen.

GEERTRUI.

Och! wat begin ik te altemarceeren! deze guit,

Zie je dat niet, Heer Rykart? trekt voor myn Neef zyn
blooten degen uit.

En dat hier in u eigen huis.

RY-

RYKART.

Och! ik begin nu ook te vreezen,
Dat dit altemaal schelmery, en een deursteeke werk zal
weezen.

Sluit de deur, in 't nachtslot.

Jacomyn binnen.

BARTELOMEUS.

Neen zacht, laat my eerst uit,
Ik heb myn leeven veel te lief, als dat ik het om een Bruid
Zou stellen in gevaar. Ik vlugt.

GEERTRUI.

Ik ook, myn hart is reeds vol schroomen;

JOCHEM.

Ik volg jou na, Sinjeur, want ik wil, om geen vrouw het
leeven zyn benoomen.

*Onder 't vlugten van Bartelomeus
Geertrui, en Jochem; gaat Eduard
met Emilia mede weg.*

VYFENTWINTIGSTE TOONEEL.

RYKART, KRISPYN, JACOMYN.

JACOMYN.

Och! Sinjeur, hier ben je laelyk bedroogen.

RYKART.

Hoe dat, Jacomyn?

JACOMYN.

Die gemaakte lyfknecht, die met uw Nicht voort ging,
is Eduard, en deze Graaf Krispyn,
Zyn knecht.

RYKART.

Ha, schelm! ik zal u....

KRISPYN.

Myn Heer, ik bid u, wil u niet verstooren,
Want uw Nicht, en myn Heer, hebben malkand'ren, al
over lang, trouw gezwooren,
Ook is zyn Oom onlangs koomen te sterven, daar hy
van

1193700
56 KRISPYN, BARBIER, DANSMEESTER, enz.
van heeft geërfd over de vyftig duizend pond,
Zo dat jy haar, aan niemant, als aan hem, beter besteeden
kond.

RYKART.

Wel zo dat waar is, en de zaak zo ver gekomen, zal ik het
huuwelyk konfenteeren.

KRISPYN.

Myn Heer kan daar van de waarheid verneemen.

JACOMYN.

Krispyn, dat hebje ter eeren

Gemaakt.

KRISPYN.

Maar zeg my eens, wat zal in 't end myn loon nu zyn?

JACOMYN.

Myn hand op trouw; zeg, wat begeerd gy meêr, Krispyn?

KRISPYN.

Ik ben hier meê voldaan. Myn Heer, ik ga aan myn Heer
dan zeggen,

Dat hy met Emilia weêr t'huis komt, om met u alles by
te leggen.

RYKART.

Zo doet; want ik zie nou wel, dat men een huuwelyk,
het geen beslooten is, toch niet

Kan beletten, gelyk men daagelyks gebeuren ziet.

E I N D E.